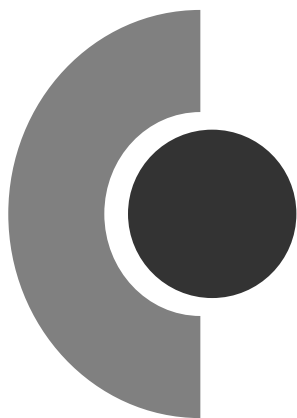

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
P 409046
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 42, nr. 138 - Juni 2011

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Voorwoord	3
leper	4
Black Swan	6
Scholendebating JCI 2011	7
Onze reis naar Parijs	9
Het uur van de waarheid.....	11
Project derde jaar: de Euregio	12
Kunst, koeienvlekken en kakkerlakken	16
Berlijn van A tot Z.....	18
Actie voor “Born in Africa”	23
Sportdag derde graad.....	24
Murder in the teachers’room	25
Clyde & Bonnie	26

Voorwoord

Beste lezer

Op het einde van een druk schooljaar past het een woord van dank te richten aan al wie zich ingezet heeft voor onze school. Leerlingen, ouders en leerkrachten, dragen elk op hun manier een steentje bij. Onze leerkrachten zorgen voor een warme sfeer en ik ben ervan overtuigd dat onze leerlingen en ouders dat weten te appreciëren. Elke leerling moet de beste begeleiding en zo veel mogelijk kansen krijgen, en dit elke dag opnieuw. Zo motiveren ouders, leerlingen en leerkrachten elkaar en komt een vruchtbare samenwerking tot stand.

In deze Uitkijk staan weer heel wat artikels over de extra-muros activiteiten en de vele andere activiteiten. Het organisatorisch talent van onze leerkrachten heeft gezorgd voor leerrijke, leuke en veilige dagen. Bovendien was het mooie weer een welverdiende extra. De foto's op de website van de school zijn een aanrader voor al wie een stukje van de sfeer wil opsnuiven.

De zesdejaars sluiten zoals ieder jaar hier hun schoolloopbaan af. We wensen hen alle geluk en succes. We wensen ook onze turnleraar Eddy Viaene en onze uittredende voorzitter Gerard Kempeneers het allerbeste toe en danken hen voor hun jarenlange toewijding en de grote toegevoegde waarde die zij het college geboden hebben.

Hopelijk brengt de zomer mooi weer en veel rust, zodat ieder volgend jaar opnieuw fit kan beginnen aan de volgende stap van zijn/haar schoolleven!

Een lange heerlijke schoolvakantie gewenst!

K. Deruyver, directeur

Op dinsdag 29 maart trokken de leerlingen van het vijfde jaar richting leper om een dagje de Eerste Wereldoorlog van nabij te bestuderen. We bezochten er onder leiding van twee gidsen het Passendaele museum (met dug-out). Vervolgens twee begraafplaatsen (een Brits en een Duits) om dan te eindigen in leper aan de Menenpoort en de zonnige dag af te sluiten met een heerlijk fris ijsje !

Hieronder een aantal impressies door onze leerlingen van deze geslaagde uitstap:

"Ik vond het een leerrijke dag want we hebben veel bezocht en bijgeleerd. De begraafplaatsen hebben de meeste indruk nagelaten. Als je ziet hoeveel doden er zijn, al die kruisen, daar word je gewoon stil van en dan denk je wel even na." (Morgane, 5A)

"Ik dacht dat het niet zo tof ging zijn, maar uiteindelijk bleek het echt wel tof, zeer leerrijk. Je krijgt meer een beeld van wat er gebeurd is en het is ook tof omdat we erover leren. Het mooiste vond ik Tyne Cot Cemetery, vooral omdat ze de graven gelijk hebben gemaakt, mooie witte Portlandstenen. Ik denk dat ik toch wel ooit terugga. Dank u voor deze leerrijke uitstap" (Julia, 5A)

"Ik vond deze uitstap heel leuk omdat we veel verschillende plaatsen zijn gaan bezoeken. Ten eerste het museum van Passendaele, dan een Britse begraafplaats, vervolgens een Duitse begraafplaats en ten slotte een kort bezoekje aan de Menenpoort in leper. Hetgeen het meeste indruk op mij heeft gemaakt was de Britse begraafplaats met honderden witte, rechtopstaande stenen waar de naam, de stand, de leeftijd en de afkomst op stond. Vele waren jonger dan 24 wat pas tot mij is doorgedrongen toen ik meer persoonlijke informatie van de soldaten las. Kortom een heel fijne, zonnige en leerrijke dag" (Liza, 5A)

"Het museum was wel interessant vooral om de gebruiken van die tijd te zien. Bijvoorbeeld de wapens, de medicijnen en de geuren van de verschillende soorten gifgassen. De Duitse begraafplaats was somberder...De Britse was precies beter onderhouden. Van leper was de Menenpoort indrukwekkend. Hoeveel namen erop stonden, ook van Zuid-Afrika en Australië en vele anderen" (Tosca, 5A)

"Leuke uitstap met toffe leerkrachten en mooi weer" (Hokim, 5A)

"De dug-out in het museum was ook goed gevonden omdat het ons even confronteerde met het leven dat de soldaten daar leidden" (Dorine, 5A)

"Het was een leerrijke dag. Het was mooi weer, dus nog veel aangenamer. Er was een toffe klassfeer. Richard en ik waren ontroerd wanneer we al die graven zagen..." (Geline, 5A)

"Toen ik het Britse kerkhof zag voelde ik mij met de zon en al het decor in Amerika. De witte stenen waren echt prachtig. Ik heb veel in de musea geleerd. Het was ook emotioneel om de brieven te kunnen lezen van de soldaten" (Karel, 5A)

"Ik vond het leuk dat we veel verschillende plaatsen hebben bezocht. De Menenpoort was heel indrukwekkend. Het was spectaculair om al die namen te zien. Het was de moeite waard om daarvoor 2 uur op de bus te zitten" (Ameline, 5A)

"...wie groot was moest wel oppassen voor zijn hoofd in de dug-out. In Tyne Cot heerste een rustige en kille sfeer" (Mathias, 5A)

"Ik vond dat de gids in het Passendaelemuseum niet saai overkwam, goed kon antwoorden op de vragen en bovendien vond ik het een mooi modern museum waar we een betere kijk kregen op wat er zich afspeelde tijdens WO I. Het bezoek aan Tyne Cot vond ik indrukwekkend... Ook de Menenpoort geeft een indrukwekkend beeld. Wanneer je de trappen opgaat, zie je steeds meer en meer namen in de muur gegraveerd. Ik heb nu een beter beeld van WO I." (Tanja, 5B)

"In het museum heb ik geleerd hoe een 'echte' soldaat leeft en strijdt in de oorlog. Ik voelde me net als hen een soldaat die aan de frontlinies vecht voor de vrijheid" (Gregory, 5B)

"Ik vond vandaag een leerrijke dag. Het was ook wel treurig om te horen hoe al die jonge en oudere soldaten hebben geleden. En uiteindelijk zijn er sommige soldaten die het gevoel van overwinning en vrijheid niet hebben kunnen voelen en meemaken. Ik had het gevoel dat ik een beetje van de angst voelde die zij voelden.." (Leonora, 5B)

"We hebben veel geleerd over de 'Grote Oorlog' die gruwelijke vier zwarte jaren in onze geschiedenis" (Florian, 5B)

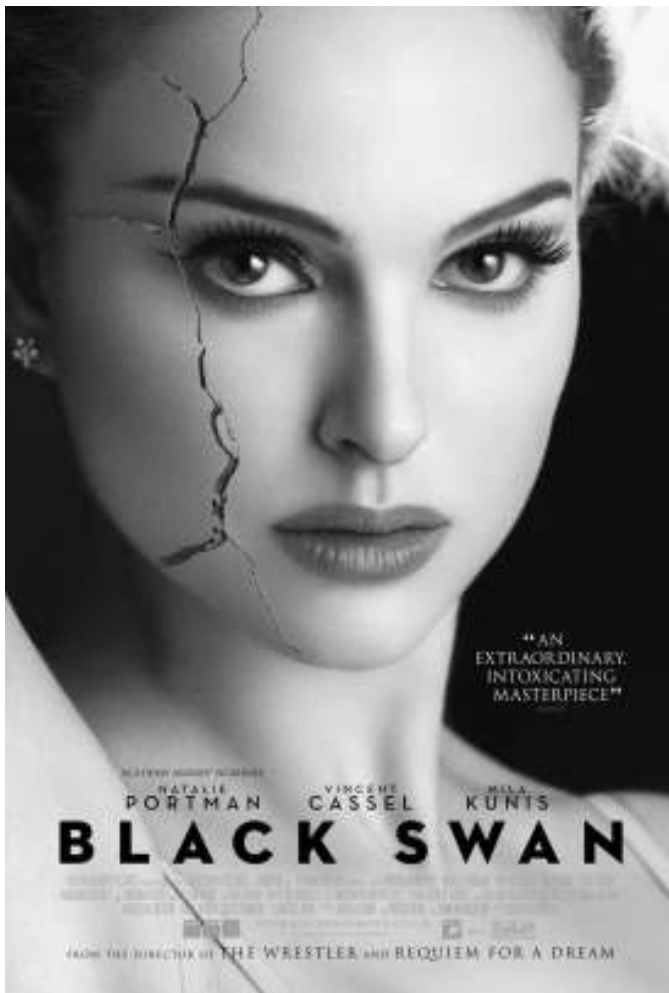
"We hebben nu echt een beeld van wat we in de les geschiedenis hebben geleerd. De Britse begraafplaats was helemaal wit. We zagen echt dat de Britten er trots op waren. De Duitse begraafplaats was heel triest. In Ieper hebben we de Menenpoort gezien. Het was emotioneel om al die namen te zien op die poort. Het ijsje was er ook heerlijk!" (Pauline, 5B)

"Wij vonden het een leerrijke en sfeervolle dag. Het was leuk om de historie en de voorwerpen uit de Eerste Wereldoorlog te bezichtigen. Ook was het heel indrukwekkend om de geur van de gifgassen te ruiken. Hiermee konden we een idee krijgen van hoe de soldaten zich aan het front voelden..." (Emre en Tida, 5B)

"Je wordt wel stil en merkt een duidelijk verschil tussen de begraafplaatsen, elk op hun eigen manier opgebouwd en toch met eenzelfde verhaal" (Lindsay, 5B)

Black Swan

De film 'Black Swan' gaat over Nina, een balletdanseres van hoog niveau, die vooral uit is op het perfectioneren van de dans en die de dubbele hoofdrol te pakken krijgt in de uitvoering van 'Het Zwanenmeer'.

De zuivere, witte zwaan heeft ze perfect onder controle. De zwarte zwaan is echter een ander paar mouwen. Deze is uit op het verleiden, haalt haar sterke punt als vrouw naar boven, en daar kan Nina zich niet zo snel in vinden. Het zijn twee tegenstrijdige karakters die ze beide onder controle wil hebben, terwijl ze enkel geknipt lijkt te zijn voor de witte zwaan.

Nina zelf is meer zoals de witte zwaan. Ze is maar braafjes en wordt thuis nog steeds als klein kindje behandeld. Haar moeder is possessief, ronduit verstikkend. Je begrijpt meteen waarom de kamer van Nina er zo kinderlijk uitziet, vol babyroze en knuffelberen.

Deze kant moet ze echter laten vallen voor haar rol van de zwarte zwaan, iets wat ze gaat doen door de knuffels woest de deur uit te smijten, door haar moeder niet langer toe te laten in haar kamer en haar onderbewustzijn gaat daar volledig mee in op. Ze ziet zichzelf, letterlijk, transformeren. Ze raakt ook helemaal de controle kwijt naar het einde toe.

Ik vind het een heel sterke film. Het verhaal bouwt zich langzaam maar zeker

op; het wordt steeds angstaanjagender hoe Nina zich gaat gedragen en wat ze zich gaat voorstellen. Ik vind het heel knap hoe ze dat zo mooi hebben weten vast te leggen.

In het begin vond ik de manier van filmen heel vervelend, snapte ik niet meteen waarom de camera mee heen en weer draaide, alsof hij je wou laten duizelen, maar het past er uiteindelijk wel bij. Het is wat anders, iets onstabiel net als het hoofdpersonage. De camera bewoog echt volledig met haar mee, in alle mogelijke opzichten.

Hoewel ik amper naar films kijk, kan ik er best inkomen dat deze met zoveel prijzen is gaan lopen. Het is zeker de moeite waard om hem te gaan bekijken.

Hélène, leerling van 5A

Scholendebating JCI 2011

Op zaterdag 19 maart namen leerlingen van ons vijfde jaar deel aan de debatwedstrijd die georganiseerd werd door JCI (www.jci.be). De deelnemers kwamen tegen mekaar uit in de lokalen van de Faculty Club, Groot Begijnhof in Leuven.

JCI is een vormingsbeweging met meer dan 300.000 leden in meer dan 100 landen over de hele wereld. De beweging ontstond tijdens WO I in Amerika men had als doel een positieve bijdrage te leveren aan de gemeenschap.

De leden zijn dynamische, enthousiaste mensen tussen 18 en 40 jaar oud, die zichzelf en hun omgeving ontwikkelen in diverse projecten, via het principe 'Learning by doing'. Een debattoernooi organiseren voor leerlingen van de laatste twee humaniorajaren is één van die projecten.

Bij een debat wordt er uitgegaan van een stelling, bijvoorbeeld : liever een huis dan een appartement. Door te tossen wordt bepaald welk team (een team bestaat uit drie leden : twee sprekers en een coach) voorstander is en welk tegenstander, waarna beide ploegen 15 minuten krijgen om argumenten te verzamelen en te overleggen. Tijdens het eerste betoog (opzetbeurt) krijgt elk team de gelegenheid om zijn hoofdargumenten naar voor te brengen. De verweerbeurt (tweede betoog) dient om de discussie uit te diepen. Het derde betoog is de conclusie, waarin de teams een samenvatting van hun argumenten geven. Inhoud, strategie en stijl van de geleverde prestaties worden streng geëvalueerd door de jury, die bestaat uit leden van JCI en van

een paar toonaangevende verenigingen.

Vanaf januari werd die Angelsaksische debattechniek in onze lessen spreken (en tussen de middag) druk ingeoeffend, en werden de twee teams die onze school zouden vertegenwoordigen op 19 maart, democratisch aangeduid en speciaal getraind.

Ziehier de namen van onze deelnemers :

Yaassin Jamaloeddin (5B), Leonara Rizani (5B) en Lorenzo Buti (5B) vormden ons eerste team,

Jaysem Hamed (5A), Céline Attié (5A) en Hélène Bairiot (5A) waren team twee.

De stellingen die ze voorgeschoteld kregen, luiden :

-Een autorit van minder dan twee kilometer moet verboden worden.

-Wiskunde brengt de gezondheid ernstige schade toe.

-Je gsm is belangrijker dan je lief.

Hoewel onze debaters zich weerden als de duivel en blijk gaven van een ruime algemene kennis en een voorbeeldige taalvaardigheid aan de dag legden om hun gelijk te halen en de jury te overtuigen, zat er dit jaar geen finaleplaats in.

Niet getreurd, wij willen alle deelnemers en supporters (onder wie de ouders van een aantal leerlingen) van harte bedanken voor hun inzet en hun steun. Volgend jaar zijn wij er zeker weer bij als JCI hun scholendebating houden.

R. Vandervaeren, leraar Nederlands

Hieronder kunt u lezen wat Leonora, debater uit ons tweede team, vond van het gebeuren.

Op zaterdag 19 maart begaven we ons naar Leuven om deel te nemen aan de grote debatingwedstrijd. We waren met twee groepjes : groep een bestond uit Yaassin, Lorenzo en mezelf.

In groep twee speelden Jaysem, Céline en Hélène. We hadden ons weken op voorhand voorbereid: elke week organiseerden we een debat tussen de middag om vertrouwd te raken met de strenge spelregels.

Tijdens de oefendebatten hebben we veel informatie gekregen over hoe een debat verloopt en handige tips. In Leuven was alles tot in de puntjes

georganiseerd door de mensen van JCI. Toe we aankwamen, konden we, voor het debat begon, genieten van een kopje koffie of thee en een koffiekoek naar keuze.

Om negen uur ging de eerste ronde van start. Spijtig genoeg konden we die niet winnen, we voelden dat de geduchte tegenstanders ook supergoed getraind waren. We hebben wel niet gewonnen, maar we hebben wel een leuke en leerrijke ervaring opgedaan door te spelen voor een onbekend publiek en dito jury, een troef die we volgend jaar zeker zullen uitspelen. Afspraak volgend jaar, dan zijn we bij de winnaars !

Leonora, leerling van 5B

Onze reis naar Parijs

Lieselotte bezocht een tweetal weken geleden de Franse hoofdstad, Parijs. Hieronder vindt u een kort interview met haar bevindingen, wat ze opnieuw zou doen en wat ze nooit meer wil meemaken.

Hoe was Parijs ? Beviel de stad je ?

Parijs zelf viel best mee, al vind ik het wel een vuile stad. Maar dat is in alle hoofdsteden zo.

Voldeed het aan je verwachtingen?

Ja, maar ik wist wat ik kon verwachten. Ik was er al eerder geweest.

Hoe vond je de activiteiten die voorzien waren?

Het waren toffe activiteiten met veel variatie, hoewel de indeling en de voorziene tijd toch anders kon. Ons bezoek aan het Louvre was wat aan de lange kant. In het Centre Pompidou waren de meeste werken die we moesten presenteren aan onze klasgenoten al uit de collectie of gewoonweg verkocht. Père lachaise vond ik ook wel leuk, alleen hadden we maar een uurtje de tijd om vragen in te vullen en de begraafplaats is zo groot dat je op een uur zelfs niet tot helemaal achteraan op de begraafplaats kan stappen. Gelukkig was het er heel mooi en rustig zodat we ons daar toch nog goed geamuseerd hebben.

En het toneelstuk dat jullie hebben gezien? Hoe vond je dat?

Het Franse toneelstuk vond ik heel wat minder dan de andere activiteiten. Het was er klein, warm en de stoelen waren alles behalve comfortabel hoewel dit ook zo zijn voordelen had. Als de zeteltjes of in mijn geval de stoel goed

had gezeten, was ik waarschijnlijk in slaap gevallen.

Wat vond je het leukst of het mooist?

's Avonds in groep gaan eten met de leuke ambiance die er toch wel altijd was, was echt superleuk. Dit bracht onze groep nog dichter bij elkaar. En verder hebben we echt hele mooie zaken en gebouwen gezien.

Zijn er nog dingen die je had willen zien?

Het was misschien wel leuk geweest als we allemaal samen eens op de Eiffeltoren waren geweest of gewoon op het plein ervoor met de mooie parken. Ook vind ik het spijtig dat we de Sacre Coeur niet bezocht hebben en dat we maar even op Montmartre zijn geweest.

Heb je veel bijgeleerd?

Ik weet niet of ik veel heb bijgeleerd. Of ja toch wel, ik heb geleerd dat je in Parijs niet op 1 uur kan eten en dat als je niet gegeten hebt, je nog actiever en nog gekker wordt. Ook slapen en ontbijten is in een jeugdherberg in Frankrijk geen aanrader. Het ontbijt was erg sober. Ook de hygiëne in de jeugdherberg liet nogal te wensen over. De kakkerlakken liepen over de muren, de schimmel stond op het plafond, paddenstoelen in de douche en als je de kraan opendraaide moest je opletten dat je ze niet in je handen had.

Viel het weer een beetje mee?

Met het weer hadden we echt geluk. 's Morgens was het best wel fris maar eens middag was het zalig. De laatste dag was het zelfs te warm, dan hebben we met onze voeten in de fontein van de Place de la Concorde gezeten. Zalig!

Was de sfeer goed?

De sfeer zat wel goed. We liepen altijd in dezelfde vriendenkring en ik heb sommige mensen echt wel beter leren kennen. We hebben ons dus heel goed geamuseerd.

Zou je ooit nog willen teruggaan?

Mocht dit de eerste keer zijn dat ik naar Parijs was geweest, dan zou ik waarschijnlijk nooit meer teruggaan. Maar ik ben er al meerdere keren geweest en weet dus dat als je naar een goed hotel gaat (en dat hoeft niet duur te zijn, ketens als Radisson, Ibis, Holiday in, ... zijn niet te duur, maar wel proper) de reis al een stuk leuker is. Ik ga dus zeker nog eens terug, maar nooit meer naar een jeugdherberg!

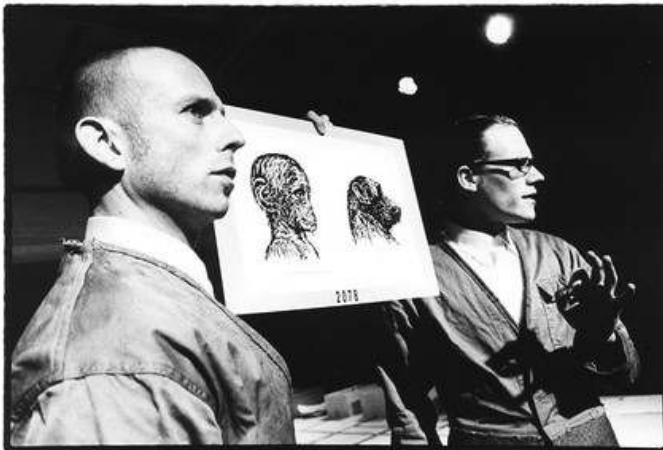

Kelly, leerling van 5B

Het uur van de waarheid

Het vijfde jaar ging op donderdag 28 april naar de voorstelling "Het uur van de waarheid" in het Bronkstheater. Florian uit 5B was alvast te vinden voor de voorstelling.

Korte beschrijving van "Het uur van de waarheid"(uit brochure Bronks)

Twee vrienden zijn aan het werk, omgeven door stapels boeken en papieren. Ze ordenen, ze noteren, ze onderzoeken,... Ze relativeren op een grappige maar kritische manier de wetenschappelijke theorieën, de eeuwenoude zekerheden, de historische feiten,... Deze twee vrienden willen op zoek gaan naar de echte waarheid, maar dan

ontdekken ze de echte waarheid van hun vriendschap.

Eigen beoordeling

Is Neil Armstrong echt op de maan geweest? Is de evolutietheorie van Charles Darwin bewezen? Was Al-Qaida verantwoordelijk voor de terroristische aanslagen van 11 september 2001? Zeggen wetenschappers, filosofen en staatshoofden ons altijd de waarheid? Al deze vragen zullen in uw hoofd blijven rondslingeren na de voorstelling van 'Het uur van de waarheid'.

'Het uur van de waarheid' vond ik een heel aangenaam en leerrijk toneelstuk. Vanaf het begin word je meegesleept in het verhaal, in de zoektocht naar de ontdekking van de waarheid. Het thema van het toneelstuk is origineel en toepasselijk. Iedereen heeft zich wel eens afgevraagd of de werkelijkheid wel werkelijk is. En daar gaat 'Het uur van de waarheid' juist over.

Het toneelstuk werd op een prachtige manier gebracht door Pieter Genard en Günther Lesage. Ze zijn allebei grote Vlaamse acteurs. Ze leefden zich volledig in in het toneelstuk, en dat zorgde ervoor dat we tachtig minuten van toneel van de bovenste plank konden genieten.

Ik raad u aan om dit stuk te gaan bekijken. 'Het uur van de waarheid' is het eerste deel van een trilogie. Vond u 'Het uur van de waarheid' erg aangenaam en u wilt weten hoe het afloopt, ga dan zeker kijken naar het vervolg.

Florian, leerling van 5B

Project derde jaar: de Euregio

Het derde jaar bracht een bezoek aan Aken, Tongeren en Maastricht. Een geschiedkundige gouden driehoek die ook bekend staat als de Euregio. De uitvalsbasis was de leuke kinderboerderij Pietersheim in Lanaken.

De schapen

Op woensdag 11 mei vertrokken we naar Aken. Busbedrijf Veronica Cars was mooi op tijd en de chauffeur stoorde zich totaal niet aan onze rustige leerlingen. In Aken kregen de leerlingen een vragenlijst in verband met de geschiedenis van de stad. De leerlingen liepen in groepjes rond en probeerden zo goed mogelijk de informatie te pakken te krijgen. In de namiddag

moesten de leerlingen foto's van bekende Duitsers (uit de wetenschapswereld, de media, de kunst, ...) herkennen en logo's van bekende Duitse merken verbinden aan bedrijven. De leerlingen waren zo rustig en gedwee. Nooit gezien. Lag het aan het fantastische weer? Lag het aan de gemoedelijke omgang onder elkaar? Iedereen was mooi op tijd terug voor de picknick aan de Elisenbrunnen en niemand ontbrak toen we de bus namen richting Lanaken. Zalig!

De konijnen

Kinderboerderij Pietersheim is een prachtig verblijf. De traiteur had het eten klaargezet en dat viel nog wel goed mee: kervelsoep, kippenschnitzel met currysaus, bloemkool, worteltjes, boontjes, courgette, rijst. Voor het dessert – een chocolademousse – was er zelfs geen plaatsje meer. Moet het nog gezegd worden: we aten in de zon op het terras van ons verblijf. Zalig!

En dan werden de frisse konijnen losgelaten op de speeltuin: ze dartelden,

huppelden, renden, sprongen, rolden, vielen, klommen, gleden, snuffelden enz. Om van een bosspel te spreken stonden er te weinig bomen, maar dat belette hen niet om er een spannende gebeurtenis van te maken. Er stond dan ook een levensnoodzakelijke prijs op het spel: drank. Van de ene kant van de speeltuin moesten de konijnen rietjes gaan halen aan de andere

kant. Onderweg konden ze gepakt worden door de jagers die hen terugstuurden. Als ze toch een rietje hadden, dan moesten ze dat naar hun hol brengen, waarbij ze weer eens door de jagers konden gepakt worden. Wie zou later op de avond de meeste glazen frisdrank krijgen? Kortom, een gevecht op leven en dood.

Het kalf

Op dag twee reden we met De Lijn (een speciale dienst die prachtig op tijd klaar stond) naar Tongeren om een bezoekje te brengen aan het Gallo-Romeins museum. De traiteur had een lunchpakket voorzien (slaatjes, sandwiches, drankje, fruit) dat we in het stadspark zouden opeten. In het museum probeerden de leerlingen weer in groepjes de nodige vragen te beantwoorden.

Misschien was er iets te weinig tijd om alles uitgebreid te kunnen bekijken, maar gezien de zon buiten wachtte, kwam er weinig kritiek. Op naar het stadspark

waar we van het zonnetje konden genieten en ... euh ... de speeltuin ontdekken. De jongens konden het niet laten om de dichtstbijzijnde frituur op te zoeken en zich tegoed te doen aan berenpoten, kippenvleugels, viandellen en andere vuiligheid. Was er toch zeker nog één jonge stier die niet begrepen had dat De Lijn ons om stipt 14 u. zou oppikken aan de Moerenpoort, en die helaas om 13.50 u. nog een grote friet had besteld met dubbele portie andalouse! Het werd een huzarenstukje om al lopend de afstand stadspark-Moerenpoort af te leggen, met in de ene hand een hoop frieten met een topping van 25 cm en in de andere hand een frietvorkje, daarbij regelmatig kruiselings prikkend om het andalouse-gedrocht proberen naast de neus te steken. Dat allemaal binnen de drie minuten. Medeleerlingen hielpen nog even het geheel weg te werken voordat de busdeuren opengingen.

De eenden

De voormiddag speelde zich af in het museum. Tijdens de namiddag zouden we dus een ontspannende, gezonde activiteit doen: het blote voetenpad in

Zutendaal. De leerlingen kwaakten, kwetterden, krijsten en spetterden van plezier. Van plezier? Op blote voeten op een bospaadje wandelen is pijnlijk. Als er ronde stenen bijkomen, dan voel je dat nog iets meer. Komen er scherpe stenen bij, dan zijn de decibels niet meer onder controle te houden. Voorts wachtte onze arme kindjes nog een modderbad tot de enkels, een modderbad tot de knieën en een ijskoud heuvelriviertje.

En nadien? Terrasje in de zon en wachten op de bus van De Lijn die ons stipt om 17 u. kwam halen om ons terug te brengen naar de boerderij.

De traiteur had tomatensoep, worst met gebakken aardappelen, erwtes en wortelen, en yoghurt voorzien. Eigenlijk was het nog wel lekker.

De pauwen

Caraïbisch feestje! Zo was het aangekondigd en dat vroeg toch enkele uurtjes voorbereiding (althans voor de leerlingen). Ondertussen testte

ondergetekende de alcoholvrije cocktails. Die met cocosmelk of munt werden niet echt gewaardeerd, maar de meest succesvolle was die met veel grenadine. Is het heimwee naar de verjaardagsfeestjes als vijfjarige of angst voor het onbekende? Om nog te zwijgen van de colaverslaving van enkelen.

Belangrijker was de

sfeer. Na enkele uren kleren passen, opsmukken, krultangbrandwonden oplopen enz., kwamen ze fier te voorschijn: onze gladde jongens en hippe meisjes. Hawaïhemden, kleurrijke topjes, rokjes (ook voor Cillian en co).

De gebroeders Maselis leidden de dans of beter gezegd het groepsgehuppel. Spring zo dicht mogelijk naast elkaar (kwestie van de intimiteit te verdoezelen) ritmisch samen naar de ene hoek van de danszaal, waarbij je toch nooit verder dan twee meter van de luidspreker probeert verwijderd te geraken. En terug. En opnieuw. En terug.

Om 23 u. was het tijd om af te sluiten en begon het nachtspel(letje): wees stil, ga slapen, blijf op je bed liggen enz.

De varkens

De laatste dag begon met de grote schoonmaak. Het was moeilijk om Robert, Rishi en co terug te vinden in de rommel die ze op enkele dagen hadden verwezenlijkt. In een kunstgalerie zouden we er nog begrip voor hebben,

indien er een gepaste titel verzonnen wordt (Zonsondergang? 9/11?). Nadat alles hersteld en uitgemest was, konden we eindelijk met z'n allen gaan wachten op de bus. We zouden Maastricht bezoeken en rondgediast worden in de ondergrondse gangen: de kazematten. Nadien zouden we een groene stadswandeling maken in het stadspark en langs de omwallingen. Zouden, want het busbedrijf (DeWin) kwam niet opdagen. Zeer professioneel.

Uiteindelijk zijn we naar het “mooiste dorp” van Vlaanderen gewandeld: Oud-Rekem. Daar hebben we ons lunchpakket opgegeten (zie vorige dag) en dan zijn we teruggewandeld in de hoop dat onze straffe buschauffeur Jamal al was aangekomen om ons naar school te brengen.

Een dag in mineur, met dank aan het bedrijf dat elke vrijdagmorgen de leerlingen van de lagere school naar het zwembad brengt en daarom als betrouwbaar wordt beschouwd.

De kippen

De sfeer bleef gelukkig goed. Zelden hadden we zo een aangename groep leerlingen mee op uitstap. Proficiat! En hopelijk zullen de kippen die het nodig vonden om voortdurend Frans te spreken, volgende keer wel de schooltaal respecteren.

M. Luyckx, leraar Nederlands

Kunst, koeienvlekken en kakkerlakken

Parijs 2011

In de bus op weg naar Parijs, sinds een paar jaar de vaste bestemming voor de schoolreis van het 5e jaar, werd de film “Le fabuleux destin d’Amélie Poulain” getoond. In deze film krijgt het harde bestaan in de Franse hoofdstad een suikerzoet randje. Het leven kan, ondanks de onvermijdelijke tegenslagen, nog steeds heel erg mooi zijn. Na drie dagen in de Franse grootstad konden wij niet anders dan dit beamen.

Dag 1 was doordrenkt met een tiental eeuwen kunstgeschiedenis. Eerst kwam de 20ste eeuw aan de beurt met een bezoek aan het Centre Pompidou. Bekende namen als Pablo Picasso, George Braque, Alberto Giacometti en Yves Klein werden opeens (bijna) tastbare realiteit. Het Louvre, dat diezelfde avond nog bezocht werd, schotelde onze leerlingen niet minder ronkende

namen voor als Leonardo da Vinci en Michelangelo. Tussen deze twee museabezoeken in lag een etentje in de wijk St. Germain des Pres en een boottocht op de Seine. De zon schitterde, ontblootte armen en benen, boetseerde een zonnebril op de ingesmeerde neus en brandde een glimlach er net onder. Nee, veel meer moest het niet zijn.

Dag 2 begon met een kater. De jeugdherberg in Mairie de Clichy bleek een tekort aan comfort en een teveel aan ongewenste, zespotige huurders per kamer te herbergen. Gelukkig had mevrouw Buys die ochtend besloten een wel erg brede broek met koeienvlekken te dragen, zodat ook deze dag nauwelijks nog stuk kon. Een wandeling in Montmartre werd gevolgd door een etentje in de buurt van de Champs Elysées en een bezoek aan de begraafplaats Père Lachaise. Vooral deze laatste stop spoorde zowel leerlingen als leerkrachten aan tot een hervonden levenslust, gepersonifieerd door mevrouw Casteels, die later diezelfde avond als een Griekse godin de dansvloer van het restaurant Mythos in vervoering bracht.

De laatste dag begon met een hoogtepunt: we verlieten de jeugdherberg van Mairie de Clichy. Hierna volgde een tweede hoogtepunt: een bezoek aan het Musée d'Orsay. En alsof deze twee momenten van gelukzaligheid nog niet volstonden, volgde er nog een derde: een vrije shoppingnamiddag. Met kreukverse papieren tasje van Zara, H&M en Adidas ging het omstreeks zes uur richting Brussel, waar de Parijsreis 2011 herleid werd tot een hoop foto's en herinneringen die stuk voor stuk een zweem van een glimlach op onze lippen schilderde.

W. Dehairs, leraar Nederlands

Berlijn van A tot Z

Wie op zondagavond 8 mei rond 21.30 u. voorbij het Lutgardiscollege kwam, zag daar een vreemd tafereel. Tientallen jongeren liepen rond met een hoofdkussen onder de arm. Was er een kampioenschap kussengevecht op til? Neen hoor! De zesdejaars van het Lutgardiscollege vertrokken naar Berlijn. Het hoofdkussen moest rust en slaap op de nachtelijke busreis garanderen, want zoals iedereen wel weet is voldoende slaap een van de belangrijkste doelstellingen van een laatstejaarsreis.

Voor het eerst in mijn leerkrachtenleven had ik het genoeg als begeleider mee te gaan op een buitenlandse reis. Mijn man en kinderen gunden me dat van harte en met wat extra steun van oma's en opa's en een gevulde diepvriezer en voorraadkast, kon ik zonder al te zware gewetensproblemen mijn gezin vijf dagen achterlaten.

Omdat ik ook nog nooit Berlijn bezocht, was het op alle fronten een nieuwe ervaring.

Ik geef jullie een verslag van A tot Z:

Architectuur: Voor wie van architectuur houdt, is Berlijn een openbaring. De stad barst van de interessante, originele en knappe gebouwen. De leerlingen hadden zich onder leiding van mijnheer Vermeir goed voorbereid en als bijna volleerde gidsen, elk met hun eigen stijl en

temperament, stelden ze in de loop van de week tientallen belangrijke gebouwen in Berlijn aan de groep voor.

Biceps: De biceps van Amaury zijn gedurende die week op een fenomenale manier toegenomen. De verklaring hiervoor vindt u bij de R van "rolstoel".

Chinees: De laatste avond gingen we met zijn allen eten in een Chinees restaurant. De volgeladen schotels bleven maar komen. Een overvloed aan lekker eten en een gezellige sfeer!

Dany: Onze buschauffeur Dany:

een indrukwekkende figuur, die ons met een stoïcijnse kalmte door Berlijn loodste en altijd voor ons klaar stond. De leerlingen vonden het bijzonder leuk om zijn naam te scanderen.

Eastside Gallery: Een must voor wie Berlijn bezoekt: op dit stuk van de Berlijnse muur hebben tientallen kunstenaars zich mogen uitleven. De thema's van de graffiti zijn vooral politiek. Het kleurrijke geheel is een boeiende historische getuigenis.

Fernsehturm: Na een nacht op de bus en een ontbijt in het park, bezochten we de Fernsehturm. Van hieruit heb je een schitterend zicht op de stad. Als start van de reis was dit ideaal, omdat je van op de toren al een idee kreeg van de belangrijke

plaatsen en gebouwen in de stad.

Gemäldegalerie: Op woensdagvoormiddag splitsten we ons in verschillende groepen voor een museumbezoek naar keuze. Ik sloot aan bij de groep die de Gemäldegalerie bezocht, waar je een overzicht vindt van Europese schilderkunst vanaf de middeleeuwen tot het begin van de 19de eeuw. De werken zijn met zorg uitgekozen en bieden je een mooi overzicht op de evolutie in de schilderkunst.

Hundertwasser: Op onze terugreis brachten we een bezoek aan de stad Magdenburg, waar we een heel origineel gebouw van Hundertwasser bezochten. Met zijn grillige en verrassende vormen en vrolijke snoepkleurtjes spreekt dit gebouw wel tot de verbeelding. We

zullen het ongetwijfeld blijven associëren met het heerlijk ijsje dat we daar aten!

Ishtarpoort: Deze reconstructie van een antieke stadspoort uit Babylonië in het Pergamonmuseum zal me zeker bijblijven. De blauwe kleur van de glasachtige tegels waarmee het poortgebouw bekleed is, vond ik prachtig.

Joods museum: Voor mij was het bezoek aan dit museum een van de indrukwekkendste momenten van de reis. De architectuur van dit gebouw is fascinerend omdat ze zo goed de ontreddering en onmacht van de vervolgte joden uitdrukt. Met een groep van 10 leerlingen die zich

bijzonder goed inleefden in het verhaal, werd het bezoek voor mij een heel speciale ervaring.

K kaas: Nemen we twee of drie pakjes kaas? Een van de vragen bij het dagelijkse winkelbezoek voor de picknick. We schatten de gezonde eetlust van onze leerlingen niet altijd even goed in.

Lift: Sommige leerlingen kregen maar niet genoeg van de lift in ons hotel. We moesten ze er zelfs 's nachts uithalen!

Muur: Berlijn en de Muur zijn een onlosmakelijk begrip. De impact van deze constructie op het leven van de inwoners van Berlijn werd op een indrukwekkende manier verteld door onze gids op de fietstocht. Hij kende het verhaal van binnenuit omdat zijn moeder en zijn oma door de muur jarenlang van elkaar gescheiden werden. De opsplitsing van Duitsland bracht heel veel persoonlijke tragedies teweeg. Mensen werden gedwongen tot verraad van hun geliefden en dat heeft voor onherstelbare trauma's gezorgd.

Neuve Nationalgalerie: staat op mijn verlanglijstje voor een volgend bezoek aan Berlijn. Het gebouw op zich is al iets bijzonders: een strakke stalen constructie met glazen wanden en een overstekend stalen dak. Hier kun je werken bewonderen van 20ste-eeuwse kunstenaars zoals Picasso, Kandinsky en Dali.

Ontbijt: Het ontbijt in Hostel Mitte was best lekker en gevarieerd. Mijnheer Vandervaeren schilderde elke morgen vol toewijding appels voor zijn collega's.

Pergamon-altaar: ongetwijfeld hét pronkstuk van het Pergamonmuseum. Van zodra je het museum binnenstapt word je geconfronteerd met dit monumentale altaar dat zowat de hele zaal vult. Een fries op de buitenwanden van het altaar beeldt de strijd tussen een bende enorme reuzen met drakenstaarten, de Giganten, en de Olympische goden uit. Deze strijd staat symbool voor de strijd tussen orde en chaos, waarbij orde het wint natuurlijk. (Dat was niet op alle kamers van de leerlingen zo.)

Qua weer en sfeer zat het heel goed!

Rolstoel: Simon, met gebroken been, testte uit hoe vriendelijk Berlijn wel is voor rolstoelpatiënten. Amaury duwde hem met een onvermoeibare kracht en ontroerende toewijding urenlang door heel de stad. Vandaar de toename van zijn biceps (zie B).

Sachsenhausen: De laatste dag bezochten we het concentratiekamp Sachsenhausen, op een uurtje rijden van Berlijn. Het is een indrukwekkende en akelige getuigenis van waartoe het menselijk ras in staat is. De leerlingen bezochten in het vierde jaar al het kamp van Breendonk en konden zich er dus iets bij voorstellen. Voor mij was het nieuw. Ik werd er echt stil van.

Terrasjes: Berlijn heeft heel veel leuke terrasjes. Heel gezellig was het om na onze fietstocht op een knus binnenplein bij een drankje te bekomen van de geleverde inspanning. Voor de echte sportievelingen onder ons was de uitdaging nog niet groot genoeg.

Uithoudingsvermogen: reizen is vermoeiend. Sommige leerlingen maakten er een test van hun uithoudingsvermogen (en het onze) van. Op de terugreis was het dan ook bijzonder stil op de bus. Ze zijn zo lief als ze slapen...

Volkstelling: met deze term refereren wij aan het tellen der leerlingen bij elk vertrek: wiskundeleraars zijn daar beter in dan leraars Latijn.

Waterflesjes: Mijnheer Vandervaeren had in België een grote voorraad waterflesjes gekocht en daarmee werden onze dorstige leerlingen op tijd en stond gelaafd.

X: x+ vriendinnen= slappe lach. Zoek de onbekende.

Yes we can! was ons devies bij het beklimmen van de honderden treden naar de toren van de Berliner Dom. Ook van hieruit was het zicht over de stad de moeite waard.

Zon: Behalve de laatste avond was de zon de hele tijd van de partij en dat was zeer zalig!

E. Marchand, leerkracht Latijn

Actie voor "Born in Africa"

Voor het vak Socio-Emotionele Vorming hebben we een snoepstokkenverkoop gehouden ten voordele van "Born In Africa". 7 april zijn we gestart met de voorbereiding van dit project. 28 april was onze eerste verkoop. Wegens het grote succes hebben we een week later een tweede verkoop gehouden. Ook dit was een groot succes. We hebben in totaal een honderdtal snoepstokken verkocht. Iedereen werkte goed samen om dit projectje te realiseren. Met veel steun en hulp van onze lieve mevrouw Knops is het gelukt om 115 euro in te zamelen voor het goede doel. Het lijkt misschien weinig maar voor de kindjes in Afrika zal het toch veel helpen. Daarom zijn wij blij met onze prestatie en het ingezamelde geld. Het was een leuk en lekker project!

Femke, Donnabel, Gouran en Thomas

Sportdag derde graad

Ik stond op en voelde de zonnestralen aan mijn rechterwang. Sportprikkel was het enige wat ik voelde op dat moment. Na een gezond en energie-rijk ontbijt vertrok ik naar Brussel-Centraal - natuurlijk op tijd - om vervolgens de trein richting Dilbeek te nemen. Ik wist helemaal niet wat mij te wachten stond en was enorm verrast door het gevarieerde aanbod van sport.

We sloten de dag af met een wedstrijd. Ik was lid van ploeg 1 namelijk de 'Dream Team' met: Amaury, Julien, Quentin, Thibault, Laurent, Giel, Thomas en ik. Er was onvoldoende concurrentie voor de Dream Team dat opgebouwd was met echte sportmannen. We hebben alle 25 ploegen verslagen en dus kaapten we de eerste

prijs zonder moeite. Onze fameuze prijs was een welverdiende dürüm en een USB-stick van 4 GB.

Emre, leerling van 5B

Murder in the teachers' room

Hearing or seeing a police vehicle is not very unusual when you go to school in Brussels. Still, when I saw one very near the school, questions raised in my head. Clamours and gossiping whispers escaped from the shaken spectators of this strange scene.

I approached one of them, asking what had happened. He was about to reply to my question when Mrs Lauwerijs burst out "Murder! Murder in the teachers' room!". We all wondered who had been murdered and - more important - by whom!

So we had to go to the gymnasium. "Our headmistress was found this morning by mister Lahaye. Murdered", Mr Viaene spoke. "Murdered by Mr Lahaye?", someone cried. "No no, Mr Lahaye found her." "AHA", was sighed by the flocked crowd. "None of you leaves the school until this crime is solved."

A young police man announced: "This is my first case and I ask everybody to remain calm. Statements from you will be taken from you by my colleagues." This would prove to be a massive Cluedo game. Luckily I'm quite good at Cluedo.

We were questioned by the police when the murder weapon was found by the cleaner. It was the games'room key! Immediately every pupil was accused: we were the only ones who had access to the key, except Mr Lahaye.

"It couldn't have been a pupil, we weren't at school when it happened.", I remarked to the young officer. "Yes, that's true ... so it leaves Mr Lahaye as the prime suspect." "Mr Lahaye has no motive", I nixt the constatation." "That's true. Who would kill the headmistress?", he asked me.

"Aha, someone whose exams were too difficult and the headmistress might fire Mr Panneels and Mrs Casteels, would they commit such a crime?" "Mrs Casteels wouldn't, but Mr Panneels would", I ventured to appoint the new suspect.

Eventually Mr Panneels was found guilty. I told you I was good at Cluedo.

Ms Morse, leerling van 4B

Clyde & Bonnie

Op vrijdag 6 mei 2011 zijn we met het vierde jaar naar Bronkstheater gegaan waar de Toneelmakerij voor ons Clyde & Bonnie speelde. Clyde & Bonnie is van de Oostenrijkse schrijver Holger Schober en werd in 2009 bekroond met de Oostenrijkse Jeugdtheaterprijs Stella voor de beste jongerenproductie.

Clyde & Bonnie ontmoeten elkaar in een videotheek en worden onmiddellijk stapelverliefd op elkaar. Bonnie was altijd al Bonnie, maar Clyde heet eigenlijk Werner. Ze hebben beide een slechte jeugd achter de rug en zijn werkloos. Ze hebben geen geld en besluiten dus om samen banken te overvallen, juist zoals Bonnie & Clyde dat een eeuw geleden deden. Samen kunnen ze de hele wereld aan, ze staan samen in de vuurlinie en op hun 10de jubileum gebeurt het onvermijdelijke: Bonnie wordt getroffen door zeven kogels en Clyde is er het hart van in. Clyde zit in de regen en vertelt al wenend zijn hele verhaal.

Clyde & Bonnie is wel een mooi theaterstuk, maar het verhaal is af en toe wat moeilijk om te volgen omdat alle scènes een beetje door elkaar worden getoond. Het is niet altijd even duidelijk in welke volgorde alles gebeurt. Ze spraken wel heel duidelijk. Het decor was ook mooi. Het was eigenlijk gedurende de hele voorstelling hetzelfde decor, mits toevoeging van enkele attributen, zoals een kruk, dvd's, Ze hebben zeer goed gebruik gemaakt van het decor. Dit was zodanig opgesteld dat het op veel verschillende manieren kan gebruikt worden. De muziek was volledig aangepast aan wat er op de scène gebeurde. Ook het licht werd gebruikt om de sfeer te bepalen. Na bepaalde scènes trokken ze kledingstukken uit, om

de simpele reden dat ze begonnen als iets serieuzere types en naar het einde toe zaten ze op een tropisch eiland, waar ze minder kleren aanhadden.

Conclusie: het was een zeer mooie voorstelling, met een eigenlijk redelijk sober decor. Het was heel mooi gebracht, alleen af en toe wat moeilijk te volgen. Er werd met de belichting en het geluid gespeeld naargelang er iets op de scène gebeurde.

Jolien, leerling van 4C

Prettige vakantie!

openingsuren tijdens de zomervakantie

Van vrijdag 1 juli tot vrijdag 8 juli en opnieuw van dinsdag 16 augustus tot woensdag 31 augustus. Tijdens de week zijn leerkrachten of directie aanwezig van 14 u. tot 19 u. om info te geven of een rondleiding te verzorgen. Op zaterdag kan dit van 9 u. tot 13 u.

Eerste schooldag: donderdag 1 september 2011 om 09.00 uur.

Alle leerlingen worden op de speelplaats verwacht. De eerste schooldag eindigt om 12.05 uur. Let wel ! Vanaf vrijdag 2 september beginnen de lessen om 08.30 uur.

Meer info op de website: www.lutgardiscollege.be